

časno rešili in spravili v celjsko bolnico.

c **Z ročico po glavi.** V Gletincu pri Humu ob Sotli so v soboto 11. t. m. fantje napadli 37-letnega Edvarda Baloha. Obdelovali so ga z ročico in ga poškodovali po glavi in nad levim očesom. Baloh je moral iskati pomoči v celjski bolnici.

c **Tri nesreče v Laškem.** V soboto 11. t. m. dopoldne si je 52-letna Marija Kovačeva od Sv. Krištofa nad Laškim na poti v Laško pri padcu zlomila levo roko v zapestju. — 21-letni Anton Topole, mesarski vajenec v Laškem, se je 8. t. m. pri razsekavanju prešiča pičil s kostjo v desno roko. — 12-letni Josip Blagotinšek, sin nočnega čuvaja v Laškem, je skočil v soboto 11. t. m. dopoldne pri igranju z žogo čez neki zid in si pri padcu poškodoval levo roko v zapestju. Vsi trije ponesrečenci se zdravijo v celjski bolnici.

c **Nevaren obisk.** V nedeljo 12. t. m. okrog pol 19. je prišel 30-letni delavec Josip S. iz Čreta v stanovanje svoje sestre mesarjeve soproge ge. U. v Razlagovi ulici. S. je bil vinjen in se je začel s sestro pretekati. V jezi je pograbil kuhinjski nož in začel groziti sestri. V tem je stopil njen mož iz sobe, S. pa je vzel dolge mesarske vilice in navalil na oba zakonca. Mesar in njegova žena sta pobegnili iz sobe in tiščala vrata, dokler nista prispela dva stražnika, ki sta delavca aretirala.

c **Ženska podružnica CMD v Celju** se iskreno zahvaljuje vsem, ki so sodelovali 15. marca pri akademiji v mestnem gledališču in s tem pripomogli k uspehu.

c **Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celju** je naklonila ženski podružnici CMD v Celju 100 Din. Iskrena hvala!

Gledališče

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU.

Repertoar:

Torek 21. aprila ob 20.: »Mladoleetje« (»Dnevi našega življenja«). Gostovanje ljubljanske drame.

*Gostovanje ljubljanske drame v Celju. Kakor smo javili že v zadnji številki, bo gostovala ljubljanska drama v torek 21. t. m. ob 20. v Mestnem gledališču s slovito komedijo Leonida Andrejeva »Mladoleetje« (»Dnevi našega življenja«). Svetujemo občinstvu, da si pravočasno preskrbi vstopnice v predprodaji v knjigarni Goričar & Leskovšek.

* **Mestno gledališče v Celju.** Gledališka uprava sporoča, da morajo vsi, ki imajo gledališke vstopnice abonirane v predprodaji, vstopnice najkasneje do četrtega 16. aprila zvečer dvigniti, ker se dalje ne more na prav nikogar čakati. Kupljenih vstopnic se v predprodaji, pa tudi pri gledališki blagajni ne vzame več nazaj. Zanimanje za predstavo »Mladoleetje« je tako veliko, da se ne more na nesigurne abonente čakati, publiko, ki prihaja po vstopnice, pa zavračati.

Sport

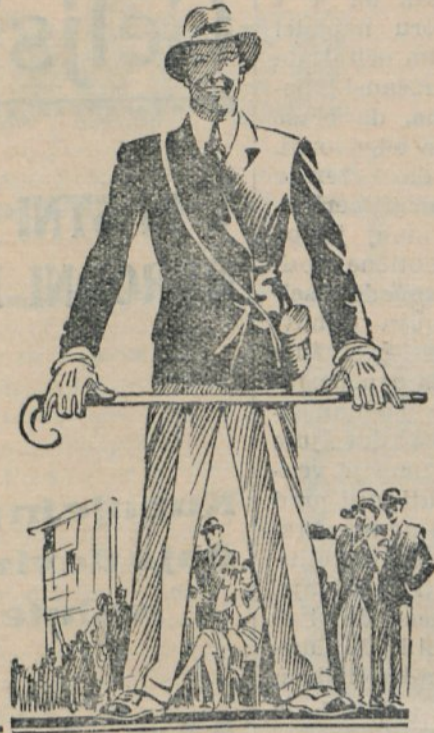
t **Kolesarska dirka Celje—Vojnik—Celje.** Klub slovenskih kolesarjev v Celju je priredil v nedeljo 12. t. m. dopoldne otvoritveno klubsko dirko na 15 km dolgi progi Celje—Vojnik—Celje. Start je bil ob 9.30 pred trgovino g. Gamsa v Gaberju, cilj tudi tam. Izid tekme je bil naslednji: 1. Albin Zupanc 27 : 4¹/₂; 2. Slavko Lampret 27 : 5; 3. Franc Kajtner 27 : 16. Popoldne se je vršil kolesarski izlet v Zalec.

t **SK Celje.** Vsi člani nogometne sekcije, ki imajo klubovo opremo, kakor hlačke, dokolenice, čevlje itd., se opozarjajo, da predajo te predmete brezpogojno v torek 14. t. m. ob 6. popoldne na Glaziji orodjarju. — Gospodar.

t **Tenis v Celju.** Ker se v najkrajšem času začne sezija za tenis, se prosi, da se vsi zainteresirani zglase najkasneje do sobote 18. t. m. v trgovini Fischer in drug na Kralja Petra cesti pri g. Kopašarju zaradi razdelitve ur. Na poznejše reklamacije se ne bo oziralo. Brez sezijske karte ni dovoljeno igrati. — Teniš sekcija SK Celje.

Kino

Mestni kino Celje. V ponedeljek 13. t. m. ob 20.30 se zadnjikrat predvaja sijajni 100% zvočni film »Ljubljene bogov« z Emilom Janningsom in Olgo Čehovo v glavnih vlogah. Predigra: Paramountova zvočna enodejanka. — Torek 14., sreda 15. in četrtek 16. aprila: »Markiza Pompadour«. Razkošen zgodovinski zvočni velefilm. V glavnih vlogah Anny Ahlers, Walter Jankuhn, Ernest Verbes in Kurt Gerron. Glasba: Robert Stolz, Rudolf Nelson in Eduard Kunnecke. Zvočni film izredne kvalitete. Predigra: Foxov zvočni žurnal. Od torek 14. t. m. dalje se bodo dobili

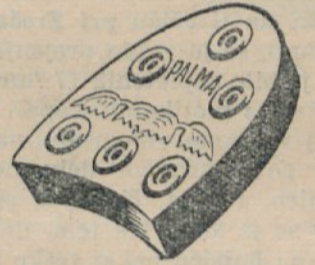
Človek ne velja nič

če se ne zna sam uveljaviti. Tudi svojo zunanost ne sme zanemariti. Pred vsem ne sme nositi čevljev z izhojenimi petami.

Zato so tudi PALMA podpetniki tako priljubljeni v vseh kulturnih državah, ker so elegantni in trajnejši od kožnih pet.

Ne radi luksuza, temveč iz ozirov prevdarnosti in varčnosti se nosijo čevlji samo s

PALMA gumi podpetniki

Domači proizvod

pri blagajni kina slovenski ilustrirani opisi po 1 Din komad. Občinstvo se je lahko že doslej prepričalo, da se predvajajo v Mestnem kinu sami prvovrstni zvočni filmi, ki se v tako dobri izbiri niti v velemestih ne predvajajo. Kljub temu obisk ni takšen, kakor bi moral biti z ozirom na odlično kakovost filmov, izredno dobro aparaturo in vstopnino, ki je od vseh zvočnih kinogledišč v državi najnižja. Občinstvo popolnoma neupravičeno misli, da filmi niso dobri, če niso bili prej predvajani že v Ljubljani ali drugih večjih mestih. Ljudje zvedo, da je film lep, čisto šele, ko je v Celju že odigran in je že prepozno, da bi si ga ogledali.

Čista meblovana soba

se takoj odda v centru mesta. Cena 200 Din mesečno.

Dopisi

Konjice

Še nekaj o pogrebu pok. Ignaca Bezovnika. Poročali smo o pogrebu Ignaca Bezovnika, ki se je vršil prejšnji teden brez cerkvenih svečanosti in pri katerem je opravil pogrebne svečanosti g. Eržen Viktor, urednik mariborske »Volksstimme«. Dopisnik »Slovenca« iz Konjic se je po svoji stari navadi takoj zaletel v ta dogodek in napadel tudi g. Eržena. »Volksstimme« odgovarja na ta napad v zadnji številki: »Neki verski fanatik iz Konjic se zgraža v glavnem glasilu katoliške akcije v »Slovenca« nad pogrebom Ivana Bezovnika, ki je bil kot svobodomislec in brezkonfesionalce, brez cerkvenih ceremonij pokopan. Seveda ne more pri tem izhajati brez laži in skuša go-

James Oliver Curwood:

Podarjeni obraz

Roman

Poslovenil Boris Rihteršič

Poznal je ozko stezico, kjer ni bilo hiš. Odtod je vodila pot na majhno od rok ležečo cesto, ki se je končala v mestu. Na koncu te ceste je bila brivnica. Brivnica je morala biti njegovo prvo postajališče. Vesel je bil, da je bilo še zgodaj, ko je stal uro kasneje med hišami na ozki cesti; tako je srečaval le malo ljudi.

Cesta se je bila zelo malo izpremenila. Dosti novih hiš je zraslo na levi in desni in Keith je iz tega sklepal, da se je razvoj mesta, ki ga je slutil pred štirimi leti, med tem uresničil. Srdito se je zasmejal in groteskna smešnost njegovega položaja mu je jasno stopila pred oči. Da bi se zavarovala za bodočnost, sta kupila z očetom nekaj posestev zunaj mesta. Sodeč po razvoju te ceste morajo zdaj tista posestva biti že v mestu in mnogo vredna...

Kolikor dalj je šel, tem razločnejše je videl, da so se nade prebivalcev Princea Alberta izpolnile. Razmah je moral priti s hitrimi, velikimi koraki in prebivalstvo se je gotovo že potrojilo. John Keith je bogat! In razen tega še mrtev, se je spomnil, mrtev od tistega trenutka, ko opravi pri McDowellu svoje poročilo. Potem poreko: umri John Keith! Kakšen masten grizljaj za dediče!

Brivnica je bila še zmeraj na istem koncu, ki je zdaj postal »Zlata jama«. Samo lastnik je bil drugi. Bil je sam v brivnici. Keith mu je dal najbolj natančna navodila in mu pokazal Connistonovo sliko v službeni knjižici. Prav tako naj mu ostriže brado in brke, prav urno in spretno, na angleški način in z vojaško natančnostjo. Lasje ne smejo biti prekratko ostriženi in potem jih mora gladko in prilagajoče se počesati nazaj čez glavo. Ko je bila operacija pri kraju, je Keith izrekel brivcu svoje zadovoljstvo —

in bil je res zadovoljen. Od vetra in vremena porjavel do bronaste barve Indijanca, vitek in raven kakor puščica, z napeto nabrekli mišicami od kljubovalne sile divjine se mu je smehljala njegova lastna podoba iz ogledala, ko je starega Johna Keitha primerjal s tem novim Derwentom Connistonom. Preden je odšel iz lokala, je zategnil pas za eno luknjo. Potem je usmeril korake naravnost proti vojašnici konjeniške policije.

Pot ga je vodila po glavni cesti ob strmih obrežnem nasipu Saskačevana. Ta vrsta trgovin, hotel »Saskačevan«, poslopje obrtne zbornice, vse je še ostalo tudi po štirih letih tam, kjer je bilo prej. Tako kakor brivnica, so se poslopja krčevito držala na svojem starem gnezdišču. In tu — da, gotovo in resnično kakor smrt, tu je bil tudi Percival Clary, mali angleški bančni uradnik. Toda kako se je Percy izpremenil! Postal je širši in se držal bolj pokonci. Zrasli so mu brki, ki si jih je namazal s pomado in visoko zasakal, njegove hlače so imele kakor nož ostre robove, čevlji so se mu lesketali in svetili. Narahlo opiraje se na palico je stal, zavedajoč se svoje pomembnosti, pred vrati svojega novega urada. Keith se je zarežal, ko je ugotovil, kako se je mali Percival naščeperil obenem z razmahom in blaginjo tega mesta.

Keith je pogledal po znanih obrazih. Tu in tam je zapazil katerega, toda po večini je srečal same tujce, vesele ljudi, ki so hiteli po ulicah, kakor bi imeli važne in pomembne posle. Bleščeči znaki rastočega bogastva so se kazali na vseh koncih in krajih. Avtomobili so brneli po glavni cesti, gori in doli; kjer se je prej šopiril eden, se jih je zdaj stiskalo dvajset.

Keith se je moral truditi, da je obrzdal svoje poglede, če je srečal kako dekle ali ženo. Nikdar ni tako globoko in vneto verjel v angelsko nedolžnost žensk kakor zdaj. Na poti v vojašnico jih je srečal tucat, in želja, da bi obstal in jih požiral z očmi, ga je skoraj premagala. Keith se ni nikdar dosti brigal za ženske. Občudoval je ženskost in jo imel za boljšo

Ali ste že naročnik „NOVE DOBE“?

vorniku Erženu podtikati, da je v svojem nagrobnem govoru napadel krajevne duhovnike in jim očital, da so pokojnemu odrekli krščanski pogreb. Ta laž je preočita, da bi se splašalo obširneje na njo odgovoriti. Ugotovi se naj samo, da Eržen v svojem govoru ni niti omenil cerkve, in ne duhovništva, še manj ju pa napadel. Misli-li avtor dotične notiče v »Slovenec«, da se svobodomisilstvo izčrpava v zmerjanju duhovništva in cerkve in da se poslužuje onih sredstev, ki se jih ta dva poslužujeta v boju zoper svobodomisilstvo? Da si »Slovenec« dovoljuje marsikatero netaktnost, nam je vendar znano, da pa ne čuti niti pred smrtjo spoštljivosti in se ne zna brzdati, pa tvori poglavje zase. Dovoljujemo si samo nanj postaviti vprašanje, kaj bi odgovoril »Slovenec«, če bi si kak svobodomisilec dovolil, da imenuje pogreb po rimsko-katoliškem obredu žalosten pogreb, kakor je označil »Slovenec« Bezovnikovega? Gospodje bi takoj zahtevali uporabo zadevnih zakonitih določil o zasramovanju Boga. Je že skrajni čas, da se gospodje tudi navadijo na to, da spoštujejo prepričanje, običaje in šege drugih ljudi!»

Bitka na Gračiču pri Zrečah — z motikami, se je vršila prejšnji teden. V boj je bilo zapletenih 17 fantov, vsi oboroženi z motikami. Kopali so malo prej v nekem vinogradu, nakar so dobili po končanem delu nesrečno šmarnico. Pri pijači so se sporekli, prepir se je končal s tem, da je obležalo na bojišču nekaj težko in večje število lahko ranjenih, od katerih se prvi zdravijo v tukajšnji bolnici.

Krasni povečani posnetki koč na Pesku so razstavljeni v izložbi tukajšnjega trgovca g. Antona Petka. Obe veliki sliki »Pesek po zimi« in »Pesek poleti« sta določeni po sklepu občnega zbora tukajšnje podružnice SPD kot darilo zaslužnemu bivšemu predsedniku podružnice gosp. sodniku Janku Müllerju, ki nas je zapustil letošnjo zimo in nastopil novo službeno mesto v Ljubljani.

Občinski popisovalni odbor je bil naknadno povečan. Imenovana sta vanj še gg. dr. Ivo Rudolf in dr. Ervin Mejak, oba odvetnika v Konjicah. Popisovalci so svoje delo končali in je bila določena seja popisovalnega odbora na ponedeljek 13. t. m. ob 18.

Otvoritev sokolskega gledališkega odra v Oplotnici se je vršila na velikonočni ponedeljek popoldne na prav pritrčen način z igro »Domen«. Pred igro je zbrano občinstvo, ki je do zadnjega kotička napolnilo telovadnico, iskreno pozdravil starešina Sokolskega društva v Oplotnici br. Petelinšek. Igra, ki jo je režiral br. Sekirnik, je bila podana tako dobro in v splošno zadovoljstvo vseh gledalcev, da lahko pričakujemo, da bo postal sokolski gledališki oder v Oplotnici eden najboljših naših podeželskih odrov. Med igralci je bilo nekaj bratov in sester, ki bi se lahko mirno pokazali tudi na odrih v mestih. Uloge so bile zelo posrečeno razdeljene in bi delali krivico, če bi ne izrekli vsem igralcem naše iskreno priznanje. Igra so posetili mnogoštevilni bratje in sestre iz Konjic, Zreč, Tinja in Tepanja. Predstava se je ponovila na Belo nedeljo popoldne.

Sv. Jurij ob juž. žel. (Odlikovanja.) V četrtek 9. t. m. je izročil župan g. Martin Klajnšek v občinski pisarni v navzočnosti dveh občinskih svetovalcev z lepim nagovorom štirim posestnikom red sv. Save V. stopnje in sicer g. Jožefu Rataju, posestniku in bivšemu županu v Hrušovcu, g. Jožefu Podgoršku, posestniku in gostilničarju na Vrbnem, posestniku g. Francu Zdolšku iz Podgorja in posestniku g. Jakobu Mikoli z Grobelnega. Vsi štirje odlikovanci so vzorni gospodarji in so vzgled vsej občini. K odlikovanju jim iskreno čestitamo!

Velika Pirešica. (Izročitev odlikovanj.) Na Veliko noč ob 16. so

Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Kupuje in prodaja devize in valute.

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za isti popolno varnost in ugodno obrestovanje.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

prejeli v občinski pisarni odlikovanja naslednji gg.: kovaški mojster Ivo Rednak red sv. Save V. stopnje, župan Martin Cokan in posestnik Martin Teržan pa zlati kolajni za državljanske zasluge. Ob tej priliki so nabrali 90 Din za Sokolsko društvo v eVliki Pirešici. Odlikovancem, ki so vneti pristaši Sokolstva, iskreno čestitamo!

Zabukovca. Dramatični odsek Svobode v Zabukovci bo uprizoril v nedeljo 19. t. m. ob 16. v dvorani gospe Piklove v Grižah Tučičevo dramo »Trhli dom«. Čisti dobiček je določen za nabavo novih knjig.

Po svetu

V vojni padli vojaki, ki še niso pokopani. Poročevalec nekega pariškega lista je nedavno opisal strahotno stanje, v katerem se nahaja bivše bojišče okrog Verduna. Na podlagi te vesti se je uradno ugotovilo, da je bila vest popolnoma resnična. V enem samem skladišču je namreč našel nič manj kakor 12.500 nepokopanih mrličev, bivših vojakov. Veliko število jih je pa še v drugih podobnih skladiščih. Kakor je pripovedoval neki čuvaj, prihajajo, zlasti po dolgotrajnem deževju, še vedno — mrtva, trupla ali pa posamezni deli iz zemlje na površje.

Trg. vajenca

iz dobre hiše in s predpisano šolsko izobrazbo sprejme M. Berdajs, trgovina s specerijskim blagom in semeni, Maitor. Hrana in stanovanje v hiši. 1-3

Franjo Dolžan Celje

Za kresijo št. 4

Kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravlja. — Cene zmerne. Postrežba točna in solidna!

Stanovanje

z 2 ali 3 sobami in pritliklinami se odda s 1. majem v Gaberju. Naslov v upravi.

HIŠA,

3 sobe, kuhinja, veža, klet, hlev, njiva in travnik tik hiše za okrajno cesto, se proda. Cena 68.000 Din. — Trnov-2 lje 52 pri Celju.

Inserenti, poslužujte se „NOVE DOBE“!

Očala s steklom

Zeiss Punktal

Varujejo Vaše oči

Samoprodaja:

Anton Lečnik, Celje

Ure zlato srebro

Odrasli in otroci

delajo z velikim uspehom kuro za čiščenje in osveževanje krvi s Figolom. Figol se dobi v vsaki lekarni, po pošti ga pa pošilja proizvajalec: lekarna dr. Semelič, Dubrovnik 2/32. Tri steklenice s poštino 105 Din, 8 steklenic 245 Din, 1 steklenica 40 Din.

Kina vino z železom „Eritrocit“

proti slabokrvnosti in bledičnosti, za oslabele in rekonvalescente.

Stara lekarna „Pri Orlu“ Mr. Ph. Ivo Tončič

CELJE, Glavni trg — Aleksandrova ul.

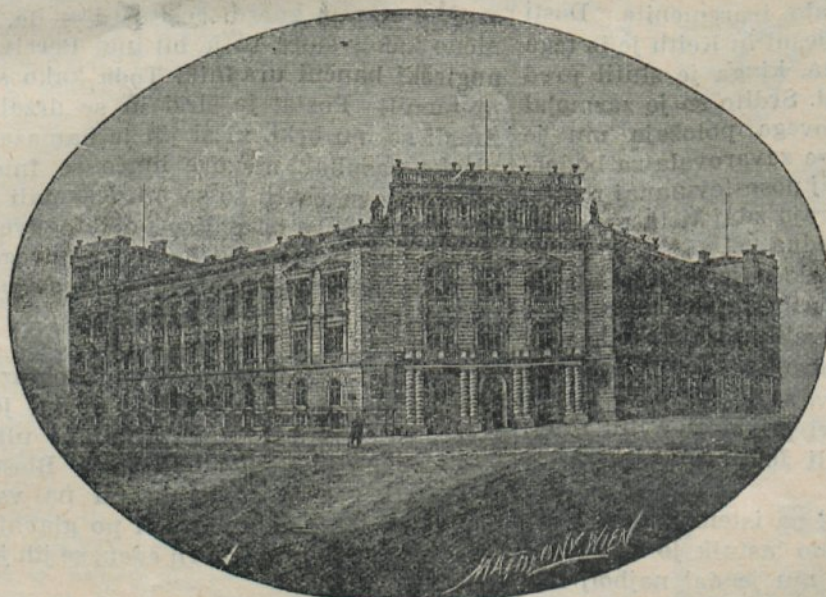
Oglašujte!

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno

Za hranilne vloge jamči poleg še mesto Celje z vsem premoženjem in vso davčno močjo.